

Bruxelles, den 5. december 1978
Endelig udgave af 31.1.1979

Konklusioner udarbejdet af
Det europæiske Råds formandskab

I

1. Det europæiske monetære system

På grundlag af det forberedende arbejde, der er udført af Rådet (økonomi- og finansministrene) samt af Det monetære Udvalg og Udvalget af formænd for Centralbankerne, er Det europæiske Råd blevet enigt om at indføre et europæisk monetært system fra 1. januar 1979. Denne aftale er vedlagt som bilag 1.

Formålet med Det europæiske monetære System er at få indført en større grad af valutastabilitet i Fællesskabet. Det skal ses som et grundlæggende element i en videre strategi, der som formål har en vedvarende vækst under stabile forhold, en gradvis tilbagevenden til fuld beskæftigelse, en tilpasning af levestandarden og en nedbringelse af de regionale forskelle i Fællesskabet. Det monetære system vil gøre det lettere at skabe overensstemmelse i den økonomiske udvikling og vil give nye impulser til den europæiske unionsproces. Rådet forventer, at Det europæiske monetære System vil få en stabiliserende indflydelse på de internationale økonomiske, pengemæssige og valutatiske forbindelser. Det vil derfor afgjort være i både industrilanden og udviklingslandenes interesse.

2. Vismandsudvalget

I overensstemmelse med det af præsidenten for Den franske Republik fremsatte forslag har Det europæiske Råd nedsat et udvalg bestående af tre personer. Dette udvalgs sammensætning og virke er der gjort rede for i det kommissorium, der findes i bilag 2.

3. Udvidelsen af De europæiske Fællesskaber

Det europæiske Råd bekræfter påny den store betydning, som udvidelsen af De europæiske Fællesskaber har for at få grundfæstet demokratiet i Europa og styrke De europæiske Fællesskabers position i verden. Det europæiske Råd opfordrer Rådet for De europæiske Fællesskaber til at lade forhandlingerne med de tre lande, der ønsker at tiltræde, få det hurtigst mulige forløb.

4. De økonomiske og sociale forhold

Det europæiske Råd har gennemgået de økonomiske og sociale forhold i Fællesskabets medlemsstater. Det har med tilfredshed mærket sig, at betingelserne for at styrke den økonomiske vækstproces i Europa har bedret sig siden mødet i Det europæiske Råd i Bremen.

Stats- og regeringscheferne har gjort rede for de foranstaltninger, de har truffet. Det europæiske Råd finder det i den nuværende foruroligende beskæftigelsessituation påkrævet, at en yderligere og hurtig gennemførelse af disse foranstaltninger sikres. Det bekræfter den opfattelse, at kun fælles og samordnede bestræbelser fra alle medlemsstaters side kan føre til større overensstemmelse med hensyn til den økonomiske udvikling i De europæiske Fællesskaber. Alle medlemsstaters bestræbelser for at nedbringe inflationen må derfor styrkes for at sikre det europæiske monetære systems varige beståen.

Det europæiske Råd bad Kommissionen om med henblik på Rådets andet møde i 1979 at forelægge en undersøgelse om perspektiverne for strukturudviklingen indtil 1990. Det skal være formålet med denne undersøgelse at vurdere virkningerne af strukturændringerne på den økonomiske og sociale situation i Fællesskabet.

Det europæiske Råd så med tilfredshed, at Rådet (arbejds- og socialministrene) har besluttet at udvide socialfonden til også at omfatte støtte til ansættelse og til oprettelse af arbejdspladser for unge. I betragtning af at arbejdsløsheden blandt unge er en kilde til stadig bekymring for Det europæiske Råd, opfordrede det Rådet (arbejds- og socialministrene) til at overvåge virkningen af de nye støtteordninger.

5. Trepartskonferencen

Det europæiske Råd har mærket sig resultaterne af den seneste trepartskonference og henstiller til medlemsstaternes regeringer, at de tager disse resultater i betragtning ved deres økonomiske og socialpolitiske afgørelser.

Det er Det europæiske Råds opfattelse, at dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, medlemsstaternes regeringer og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber er til gavn for den gensidige forståelse vedrørende den økonomiske og sociale politiks krav, og at dialogen derfor har betydning med henblik på at overvinde vækst-, stabilitets- og beskæftigelsesproblemerne. Det europæiske Råd giver derfor udtryk for det håb, at kontakterne på europæisk plan mellem arbejdsmarkedets parter vil blive fortsat.

Formanden for Det europæiske Råd har meddelt Rådet, at han med repræsentanter for sammenslutningen af europæiske fagforeninger og for sammenslutningen af industri- og arbejdsgiverorganisationer i Det europæiske Fællesskab (UNICE) har aftalt, at begge sammenslutninger vil fremsætte forslag med henblik på bedre arbejdsmetoder for trepartskonferencen. Det henstilles til Rådet (økonomi- og finansministrene samt arbejds- og socialministrene), at de gennemgår disse forslag, så at der med arbejdsmarkedets parter kan opnås enighed om yderligere aktioner.

6. Rapport om Den europæiske Union

Det europæiske Råd gjorde sig bekendt med udenrigsministrenes og Kommissionens rapporter om de fremskridt, der i det forløbne år er gjort på vejen henimod Den europæiske Union. Det europæiske Råd bekræfter ved denne lejlighed betydningen af de første direkte almindelige valg til Europa-Parlamentet den 7.-10. juni 1979 og giver på ny udtryk for sin beslutsomhed med hensyn til at gå i spidsen for en stadig snævrere sammenslutning mellem Europas befolkninger. Til at opnå dette tjener også de beslutninger, der blev truffet på dets 12. samling i Bruxelles angående Det europæiske monetære System og om nedsættelse af et vismandsudvalg.

Det europæiske Råd fastslog påny, hvor nyttige disse rapporter er, og besluttede, at de ligesom i 1977 vil blive offentliggjort på passende måde.

1. Der er enighed om, at et land, som ikke deltager i interventionssystemet, ikke vil anvende og ikke vil blive anmodet om at deltage i den mellemfristede monetære støtteordning udover de nuværende grænser. Komiteen af Centralbankdirektører opfordres til at træffe de nødvendige foranstaltninger.

2. Ad afdeling B, punkt 3.2

Det europæiske Råd besluttede at anføre i mødeprotokollen, at rentetilskuddene - i tilfælde af at både Italien og Irland beslutter sig til at deltage effektivt og fuldt ud i valutakurs- og interventionsmekanismerne - skal fordeles således:

Italien - 2/3
Irland - 1/3.

II

Ved afslutningen af Det europæiske Råds samling blev følgende tekster offentliggjort.

1. Det europæiske Råds resolution af 5.12.1978 om oprettelse af Det europæiske monetære System (EMS) og om spørgsmål i den forbindelse. Denne resolution forefindes i bilag 1.
2. Vismandsudvalgets kommissorium; dette findes i bilag 2.
3. Rapporterne om Den europæiske Union fra henholdsvis udenrigsministrene og Kommissionen. Disse rapporter er udsendt som dok. R/3345/78 (AG 70).

III

Følgende erklæringer i forbindelse med den ovenfor under punkt II, 1, nævnte resolution, er ikke blevet offentliggjort.

.../...

DET EUROPAISKE RÅDS RESOLUTION

AF 5. DECEMBER 1978

om oprettelsen af Det europæiske monetære System (EMS)
og om spørgsmål i forbindelse hermed

A.

DET EUROPAISKE MONETÆRE SYSTEM

1. Indledning

1.1. I Bremen drøftede vi en "ordning til etablering af et snævrere monetært samarbejde, der skal føre til en zone med monetær stabilitet i Europa". Vi betragtede en sådan zone "som et særdeles ønskeligt mål" og forudså "en varig og effektiv ordning".

1.2. I dag er vi, efter en grundig gennemgang af det forberedende arbejde, der er udført af Rådet og andre fællesskabsorganer, blevet enige om følgende:

DEN 1. JANUAR 1979 OPRETTES ET EUROPAISK MONETÆRT SYSTEM
(EMS)

1.3. Vi er fast besluttet på at sikre EMS en vedvarende succes ved en politik, der vil føre til større intern og ekstern stabilitet for både underskuds- og overskudslande.

- 1.4. De følgende afsnit handler navnlig om den indledende fase af EMS.

Vi er fast besluttet på, senest to år efter ordningens start, at konsolidere de således fastlagte bestemmelser og procedurer i et endeligt system. Dette system vil indebære oprettelsen af Den europæiske monetære Fond, som bebudet i konklusionerne fra Det europæiske Råds møde i Bremen den 6.-7. juli 1978, samt at ECU i fuldt omfang anvendes som reserveaktiv og til afregning af mellemværender. Det vil blive baseret på passende retsfor skrifter såvel på fællesskabsplan som på nationalt plan.

2. ECU'en og dens funktioner

- 2.1. EN EUROPÆISK VALUTAENHED (ECU) vil være i centrum for EMS. ECU'ens værdi og sammensætning vil være identisk med værdien af ERE ved systemets begyndelse.

- 2.2. ECU'en vil blive anvendt

- a) som fællesnævner (numéraire) for valutakursmekanismen;
- b) som grundlag for fastsættelse af en divergønsindikator;
- c) som regningsenhed for transaktioner inden for både interventions- og kreditmekanismen;
- d) som betalingsmiddel mellem EF's pengepolitiske myndigheder.

- 2.3. Valutaernes vægte i ECU'en vil blive taget op på ny og om nødvendigt revideret inden for en frist af seks måneder fra systemets ikrafttræden og derefter hvert femte år eller, på anmodning, hvis en valutas vægt har ændret sig med 25%.

Revisioner skal godkendes af alle parter; de skal i sig selv ikke ændre ECU'ens eksterne værdi. De vil blive foretaget i overensstemmelse med de underliggende økonomiske kriterier.

3. Valutakurs- og interventionsmekanismen

- 3.1. Hver valuta skal have en centralkurs i forhold til ECU. Disse centralkurser vil blive anvendt til at fastlægge et sæt af bilaterale valutakurser.

Omkring disse valutakurser vil der blive fastlagt udsvingsmargener på $\pm 2,25\%$. EF-lande, som for tiden har flydende valutaer, kan vælge bredere margener på op til $\pm 6\%$ ved starten af EMS; disse margener bør gradvis indsnævres, så snart de økonomiske forhold tillader det.

En medlemsstat, som ikke deltager i valutakursmekanismen ved ordningens start, kan deltage på et senere tidspunkt.

- 3.2. Justeringer af centralkurser vil blive foretaget efter gensidig aftale ved en fælles procedure, som vil omfatte samtlige lande, der deltager i valutakursmekanismen, og Kommissionen. Der vil inden for Fællesskabets rammer finde gensidige konsultationer sted om vigtige beslutninger om valutakurspolitikken mellem de lande, som deltager i systemet, og lande, som ikke deltager.

.../...

3.3. I princippet vil interventioner finde sted i deltagerlandes valutaer.

3.4. Intervention i deltagerlandes valutaer er obligatorisk, når interventionsgrænserne som defineret af udsvingsmargenerne bliver nået.

3.5. En formel baseret på ECU-kurven vil blive anvendt som indikator til at påvise afvigelser mellem fællesskabsvalutaer. Der vil blive fastsat en "divergenstærskel" på 75% af hver valutas maksimale afvigelse. Den vil blive beregnet således, at vægten ikke får nogen indflydelse på sandsynligheden for, at en valuta når tærsklen.

3.6. Når en valuta overskrider sin "divergenstærskel", medfører dette en formodning for, at vedkommende myndigheder vil rette op på denne situation ved at træffe passende foranstaltninger, dvs.:

- a) interventioner i flere valutaer;
- b) nationale penge-politiske foranstaltninger;
- c) centralkursændringer;
- d) andre økonomisk-politiske foranstaltninger.

Såfremt der på grund af særlige omstændigheder ikke træffes sådanne foranstaltninger, skal årsagerne hertil meddeles myndighederne i de øvrige lande, især ved "koncertationerne mellem centralbankerne".

Derefter vil der om nødvendigt blive afholdt gensidige konsultationer i de relevante fællesskabsorganer, herunder Ministerrådet.

Efter seks måneder skal disse bestemmelser tages op til fornyet overvejelse på baggrund af indhentede erfaringer. På dette tidspunkt vil også spørgsmålene vedrørende akkumulerede mellemværender hos divergerende kreditor- eller debitorlande blive undersøgt.

- 3.7. En ultrakort kreditfacilitet af ubegrænset omfang vil blive etableret. Afregning skal finde sted 45 dage efter udgangen af den måned, hvori interventionen er foretaget, med mulighed for forlængelse i yderligere 3 måneder for beløb, der ligger inden for debitorkvoterne i det kortfristede monetære støttesystem.
- 3.8. Som betalingsmiddel til brug ved afregninger vil FECOM indledningsvis udstede ECU mod deponering af 20% af de guldreserver og 20% af de dollarreserver, som centralbankerne ligger inde med på det tidspunkt.

Dette vil ske i form af nærmere fastsatte revolvingende "swap"-arrangementer. Ved en passende procedure vil det periodisk blive sikret, at hver centralbank opretholder indskud i FECOM på mindst 20% af disse reserveaktiver. En medlemsstat, der ikke deltager i valutakursmekanismen, kan deltage i denne indledende ordning som beskrevet ovenfor.

4. Kreditmekanismerne

- 4.1. De bestående kreditmekanismer og de nuværende regler for deres anvendelse opretholdes i den indledende fase af EMS. De vil blive samlet i en fælles fond i den endelige fase af EMS.

- 4.2. Kreditmekanismerne vil blive udvidet således, at der står et beløb på 25 milliarder ECU til effektiv rådighed. Fordelingen af dette beløb vil blive som følger:

Kortfristet monetær støtte = 14 mia ECU
Mellemfristet finansiel bistand = 11 mia ECU

- 4.3. Løbetiden for den kortfristede monetære støtte forlænges med yderligere 3 måneder på samme vilkår som den første forlængelse.

- 4.4. Forøgelsen af den mellemfristede finansielle bistand skal være gennemført pr. 30. juni 1979. I mellemtiden forventes de lande, hvor national lovgivning stadig er nødvendig, at stille forøgelsen af deres mellemfristede kvoter til rådighed ved en midlertidig finansieringsaftale mellem de berørte centralbanker.

5. Tredjelande og internationale organisationer

- 5.1. Holdbarheden af EMS og dets internationale følgevirkninger kræver koordinering af valutakurspolitikken over for tredjelande og så vidt muligt en koncertation med de monetære myndigheder i disse lande.

- 5.2. Europæiske lande med særlig snævre økonomiske og finansielle forbindelser med De europæiske Fællesskaber kan deltage i valutakurs- og interventionsmekanismen.

Deltagelse baseres på aftaler mellem centralbankerne; disse aftaler vil blive meddelt Rådet og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber.

- 5.3. EMS er og vil forblive fuldt forenelig med de relevante artikler i overenskomsten vedrørende Den internationale Valutafond.

6. Den videre procedure

6.1. For at gennemføre de under A trufne afgørelser anmoder Det europæiske Råd Ministerrådet om på samlingen den 18. december 1978 at behandle og træffe afgørelse om følgende forslag fra Kommissionen:

- a) Rådets forordning om ændring af den regningsenhed, som anvendes af Den europæiske fond for monetært Samarbejde, hvorved ECU'en bliver indført i FECOM's transaktioner og ECU'ens sammensætning defineres;
- b) Rådets forordning om bemyndigelse til FECOM om at modtage indskud af valutareserver og udstede ECU til de pengepolitiske myndigheder i medlemsstaterne, som kan bruge dem til at afregne mellemværender;
- c) Rådets forordning om Det europæiske monetære Systems konsekvenser for den fælles landbrugspolitik. Det europæiske Råd er af den opfattelse, at oprettelsen af EMS i sig selv ikke skal medføre ændringer i den situation, der forelå inden den 1. januar 1979 for så vidt angår fastsættelsen i national valuta af landbrugspriser, monetære udligningsbeløb og samtlige andre beløb, som er fastsat som led i den fælles landbrugspolitik.

Det europæiske Råd understreger betydningen af for fremtiden at undgå, at der opstår permanente monetære udligningsbeløb, og gradvis at nedbringe de nuværende udligningsbeløb, for derved at genoprette fælles priser inden for den fælles landbrugspolitik, idet der også tages tilbørligt hensyn til prispolitikken.

- 6.2. Det europæiske Råd anmoder Kommissionen om i så god tid at forelægge et forslag om ændring af Rådets beslutning af 22. marts 1971 om indførelse af et system til ydelse af finansiel bistand på mellemlangt sigt, at Rådet (økonomi- og finansministrene) kan træffe afgørelse herom på samlingen den 18. december 1978.
- 6.3. Det europæiske Råd anmoder medlemsstaternes centralbanker om at ændre deres aftale af 10. april 1972 om indsnævring af grænserne for kursudsvingene mellem Fællesskabets valutaer i overensstemmelse med reglerne ovenfor (se punkt 3).
- 6.4. Det europæiske Råd anmoder medlemsstaternes centralbanker om senest pr. 1. januar 1979 at ændre reglerne for kortfristet monetær støtte således:
- a) Den samlede sum af debitorkvoter, som medlemsstaternes centralbanker kan trække på, udvides til et samlet beløb på 7,9 milliarder ECU.
 - b) Den samlede sum af kreditorkvoter, der af medlemsstaternes centralbanker stilles til rådighed til finansiering af debitorkvoterne, udvides til et samlet beløb på 15,8 milliarder ECU.
 - c) Hverken de yderligere kreditorbeløb eller de yderligere debitorbeløb (rallonger) må samlet overstige 8,8 milliarder ECU.
 - d) Løbetiden af den kredit, der ydes i henhold til den udvidede kortfristede monetære støtte, kan to gange forlænges med 3 måneder.

.../...

B.

FORANSTALTNINGER TIL AT STYRKE ØKONOMIEN I DE MINDRE VELSTILLEDE MEDLEMSSTATER I DET EUROPÆISKE MONETÆRE SYSTEM

1. Vi understreger, at den vigtigste opgave - i forbindelse med en bredt anlagt strategi, der har til formål at forbedre udsigterne for økonomisk udvikling, og som er baseret på symmetriske rettigheder og forpligtelser for alle deltagere - må være at forøge graden af overensstemmelse mellem den økonomiske politik, landene fører for at opnå større stabilitet. Vi anmoder Rådet (økonomi- og finansministrene) om at styrke sine samordningsprocedurer for at forbedre denne grad af overensstemmelse.
2. Vi er klar over, at det ikke vil være nemt at opnå overensstemmelse mellem de enkelte landes økonomiske politik og økonomiske udvikling. Derfor må der træffes foranstaltninger for at styrke de mindre velstillede EF-landes økonomi. Dette er i første række de pågældende medlemsstaters eget ansvar. Fællesskabsforanstaltninger kan og bør være en støttefunktion.
3. Der er i Det europæiske Råd enighed om, at der i forbindelse med Det europæiske monetære Systems oprettelse vil blive truffet følgende foranstaltninger til fordel for mindre velstillede medlemsstater, som fuldt ud og effektivt deltager i valutakurs- og interventionsmekanismerne.
 - 3.1. Det europæiske Råd anmoder EF-institutionerne - ved anvendelse af det nye finansielle instrument - og Den europæiske Investeringsbank om i en femårsperiode at stille lån på op til 1 milliard ERE årligt til rådighed for disse lande på særlige vilkår.

- 3.2. Det europæiske Råd anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag om ydelse af rentetilskud på 3% for disse lån med følgende karakteristika: De samlede omkostninger i forbindelse med denne foranstaltning, der deles op i årlige trancher på hver 200 millioner ERE over en femårig periode, må ikke overstige 1 milliard ERE.
- 3.3. Enhver mindre velstillet medlemsstat, som på et senere tidspunkt deltager fuldt ud og effektivt i mekanismerne, skal have ret til at tiltræde denne ordning inden for ovennævnte finansielle rammer. Medlemsstater, der ikke deltager fuldt ud og effektivt i mekanismerne, skal ikke bidrage til ordningens finansiering.
- 3.4. De således tilvejebragte midler skal overvejende anvendes til finansiering af udvalgte infrastrukturprojekter og -programmer, idet det forudsættes, at enhver form for direkte eller indirekte forvridning af konkurrenceevnen imellem de enkelte industrier i medlemsstaterne skal undgås.
- 3.5. Det europæiske Råd anmoder Rådet (økonomi- og finansministrene) om at træffe afgørelse om ovennævnte forslag i så god tid, at de pågældende foranstaltninger kan træde i kraft senest 1. april 1979. Ordningen bør tages op til fornyet overvejelse ved afslutningen af den indledende fase af EMS.
4. Det europæiske Råd anmoder Kommissionen om at undersøge forholdet mellem en højere grad af overensstemmelse mellem medlemsstaternes økonomiske udvikling og anvendelsen af fællesskabsinstrumenter, i særdeleshed de midler, der tænkes anvendt til at mindske strukturelle uligevægte. Resultaterne af disse undersøgelser vil blive drøftet på det næste møde i Det europæiske Råd.
-

Kommissorium for "Vismandsudvalget"

I overensstemmelse med forslaget fra præsidenten for Den franske Republik har Det europæiske Råd vedtaget at anmode nogle personligheder med ganske særlig indsigt i de europæiske forhold om at ville give sig i kast med overvejelser desangående.

Det herefter nedsatte udvalg er sammensat således:

Barend BIESHEUVEL

Edmond DELL

Robert MARJOLIN

Det europæiske Råd opfordrer udvalget til at overveje sådanne tilpasninger af institutionernes mekanismer og procedurer, som på grundlag af og i overensstemmelse med traktaterne, herunder disses bestemmelser om institutionerne, måtte være nødvendige for at sikre dels Fællesskabernes gode funktion, dels at der gøres fremskridt med hensyn til Den europæiske Union. Rådet understreger, at det lægger vægt på at kunne råde over sådanne konkrete forslag herom, som vil kunne iværksættes hurtigt, og hvori der tages hensyn til indvundne erfaringer samt til udsigterne til, at Fællesskabet udvides til at omfatte tolv medlemsstater.

Det europæiske Råd beder udvalget forelægge sin konklusioner på samlingen i oktober 1979.
